

ærede Herrer; men ikke desto mindre, naar man faar saa kraftsløs og ser, at Hindringen for den gode Sags Fremme maaske meget mere ligger deri, at man gjør Sagen til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) kaldte en parlamentarisk Kraftprøve, end til at betragtes i og for sig efter dens Indhold, er der naturligvis Anledning for en Mand, der sympathiserer med den politiske Retning, hvorfra slige Ytringer fremkomme, til at han saa vil gjøre den Tjeneste, om ingen Anden vil, og det er Noget, som jeg aldrig har unddraget eller skal undrage mig for, naar saadanne personlige Banfælgigheder stille sig i Veien. Jeg veed iøvrigt meget godt, hvad man udsætter sig for ved slige Leiligheder; man bliver sommetider spottvis kaldt En, der bilder sig ind at være Situationens Mand, eller man vil sige, det er et Meneske, der er vant til at gjøre Forslag, som aldrig blive vedtagne o. s. v., o. s. v. Men det er for mig som at slaa Vand paa en Gaas, det er mig aldeles ligegyldigt, naar jeg nemlig arbejder i den gode Sags Interesse. — Det har iøvrigt glædet mig — og derved kan jeg i høj Grad forforte, hvad jeg kunde have at sige — at høre den sidste Del af Udtalelserne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, thi det var jo naturligvis den Omstændighed, at dette ærede Medlem principmæssig vandt Tilslutning i Udvalget fra et andet Mindretal, som ellers ikke faar ham nær, som gav mig Haab om, naar man med god Villie fra alle Sider, som det ærede Medlem fra Veile sagde, vil tage fat paa Sagen som rent saglig og lade det politiske Spørgsmaal ligge, da at kunne bringe den til et gunstigt Resultat. Vi have endog saa i Udvalget fæst formuleret Forslag fra den sidstnævnte Side, som ere i høj Grad imødekommende mod det, der er forlangt fra det andet ærede Mindretal, og jeg er overtydet om, at, dersom vi kunne komme over det døde Punkt nu, som er Kommissionsspørgsmaalet, vil der blive Enighed mellem et Flertal fra forskjellige Sider i Finantsudvalget, og da formoder jeg ogsaa ved deres forskjellige Tilhængere her i Salen for, at der kan komme Noget ud af denne Sag. Jeg skal her tilføje, at det første Mindretal har ogsaa i Udvalget erklæret sig villigt til, naar det faae noget Fornuftigt komme frem, da at slutte sig dertil. Jeg mener derved en Mand, der i dette Parti indtager en fremragende Stilling. Han udtalte sig saaledes. . . .

Formanden (Krabbe): Skjøndt der jo ikke kan være det mindste Kompromitterende i at sige om Nogen, at han har afgivet den Erklæring, at han, naar der fremkom noget Fornuftigt, vilde kunne slutte sig dertil, vil jeg dog bemærke, at Meddelelsen af Udtalelser i Udvalg, som ikke foreligger i Betænkningen, let lede Forhandlingerne her

i Thinget paa Bilsbor. Jeg advarer derfor gjentagende derimod.

Winther: Maa jeg gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at jeg sluttede mig netop til en Udtalelse i Udvalgets Betænkning, hvor det siges, at man ikke er uwillig til under visse Omstændigheder at gaa ind paa en Overenskomst om en Kommission, og saa er det jo kun en yderligere Tilspøining dertil, en ganske kort Bemærkning, jeg gjorde om, hvorledes man yderligere havde præciseret dette i Udvalget. Iøvrigt skal jeg ikke forsøge det.

Formanden (Krabbe): Det var et Citat af en personlig Udtalelse i Udvalget, som det ærede Medlem fremsøgte, og en saadan er ikke paa sin Plads her.

Winther: Ja, det erkjender jeg fuldstændig, jeg beder meget at undskyldte, men hvorom Alting er, er jeg overbevist om, at der er Ingen her i Thinget, som har overværet de Forhandlinger, som fandt Sted i Udvalget angaaende dette Lovforslag, der væsentlig vil kunne modsiges, hvad jeg her har fremskillet om denne Sag, og det høje Thing vil heraf se — det tror jeg — at jeg vistnok har Ret i, at denne Sag har færre Banfælgigheder at overvinde, end man skulde tro efter de to foreliggende Betænkninger. — Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om de to Vædringsforslag, jeg har skillet. Det første Vædringsforslag, jeg har skillet, er stillet af flere forskjellige Grunde, men en af disse Grunde er den, at Mænd, der ellers tidligere have yttret stærk Interesse for dette Fællessufferkogeriet, syntes at være blevne kjoledede i deres Sær derfor, og naar de altsaa ikke fandt sig foranledigede til at gjøre noget Extraordinært med Hensyn dertil, kunde det naturligvis ikke falde mig ind, saameget mindre som jeg deler den Opfattelse med det første ærede Mindretal, at der i den bestaaende Lov eksisterer Midler for Sufferkogeriet til at kunne komme ud over sine Banfælgigheder. Derfor foreslog jeg altsaa, at denne Paragraf skulde falde bort, og tillige af den Grund, at det var mig bekjendt, at der er Adskillige, som ere for, at der ydes Hjælp enten ved Laan eller ved Gaver til Verne, men som paa ingen Maade ville gaa ind paa nogen extraordinær Hjælp til Sufferkogerierne. Hvad den anden Paragraf angaar, saa er der deri opstillet en Sum, lagt sammen 600,000 Kr., som jeg ikke har opfundet, men som er kommen frem fra anden Side i Udvalget, lidt anderledes, nemlig 400,000 Kr. til det ene Formaal, Laan til Planterne, og 200,000 Kr. til Frederiksted. Det er 600,000 Kr., og derom have vi hørt Udtalelser i Udvalget, som gif ud paa, at om denne Sum enedes man nok, og den ærede Nigsgsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds har idag